

Flytning, idet de have for Dje, at det kun er et Tidsspørgsmaal, naar der vil komme til at udgaa en Bane i sydvestlig Retning fra Viborg, og at der da vil blive for lidt Plads paa Stationen, hvor den ligger, hvorfor den altsaa maatte flyttes. Det kunde jo give Anledning til en meget vidtløftig Debat, om vi ville komme ind paa denne Sags Historie. Jeg fal derfor for mit Bedkommende renoucere derpaa, i alt Fald foreløbig, naar det ikke optages fra anden Side, og jeg skal i saa Henseende kun udtale, at jeg i Mar ligesom i Jhor kan henholde mig til der Erklæring, som Regeringens Tekniker, Overingeniøren, har afgivet, og som findes i Ningsdagstidenden for 1891—92 Tillæg B., Sp. 879—886. Overingeniøren har her udtalt, at en Udvidelse af Stationen efter det Forslag, Ministeren har fremsat, vil for en overstuelig Fremtid være tilstrækkelig for Trafikken, selv om en ny Banes Trafik skal indlemmes deri. Det forekommer mig derfor, at med dette for Dje er Grundlaget for Landboforeningernes Andragende egentlig med det samme bortfaldet, og jeg skal derfor ikke komme videre ind paa at omtale det, medmindre andre ærede Medlemmer skulde finde Anledning dertil. Det samme gælder om et Andragende, der er indkommet angaaende en Forundersøgelse af en Bane fra Viborg til Herning; det skal jeg ogsaa lade ligge foreløbig. Derimod er der et andet Punkt, som jeg gerne vil tillade mig at omtale; og det er derom, den ærede Ordfører i Landstinget ved Sagens 2den Behandling udtalte der, at Egnen omkring Viborg havde faaet sine Baner billigt: den fik 80,000 Kr. i Tilskud pr. Mil og 3 pCt. i Forpagtningssagift, der virkede som en Rente-garanti, saaledes at det virkelige Tilskud fra Egnen kun vilde andrage omtrent 40,000 Kr. pr. Mil. Jeg har regnet og regnet paa forskellige Maader for at se, om det mulig kunde passe, og jeg skal ikke nægte, at jeg særlig har studeret det nøje, fordi jeg fandt det underligt, at Ministeren ikke imødegik Ordføreren paa dette Punkt. Jeg tror nemlig ikke, at det er forrett. Jeg har Regnskaberne for de Udgifter, der ere medgaaede for Amtsrædet indtil 1ste Januar dette Mar, og deraf fremgaar, at der indtil den Dato er udbetalt 1,200,000 Kr. Desuden er der omtrent en Mil Baneanlæg tilbage foruden

Udgiften til Tilslutning til Stationen, og der er kun udbetalt en forholdsvis lille Del af Ekspropriationen, saaledes at det med aldeles bestemt Sikkerhed kan siges, at den Sum, der er forudsat, for Baneanlægget blev begyndt, nemlig 1,500,000 Kr., vil gaa med og muligt mere. Men gør man saa Regnestykket op og gaar ud fra det Tal, der oprindeligt var anslaaet til hele Udgiften, 1,500,000, saa saa Koncessionshaberne et Tilskud af Staten, 80,000 Kr. pr. Mil lig 425,000 Kr. Der bliver da igen 1,075,000 Kr. Forpagtningssagiften er ikke 3 pCt., som den ærede Ordfører omtalte, men 4,000 Kr. pr. Mil, og kapitalisere vi den til 3 $\frac{1}{2}$ pCt. som den almindelige Rente, bliver det et Beløb af 450,000, som, fradraget 1,075,000, udgør 625,000 Kr. som det egentlige konstante Bidrag til Baneanlægget, hvilket bliver ikke 40,000 Kr. pr. Mil men 120,000 Kr. pr. Mil i Tilskud fra Egnen. Af disse 625,000 Kr. svarer Viborg By 125,000 Kr., Kommunerne 145,000, i alt 270,000. Sgen bliver det Beløb, som Amtsræpartitionen faar paa sin Kæppe, nemlig 355,000 Kr. Desuden har Amtet jo allerede i Foraaret ved den interimistiske Ordning maattet udrede 26,000 Kr., saaledes at Amtets Tilskud, saa vidt man kan se i alt Fald i Djebliffet, vil gaa op til omtrent 400,000 Kr. Det forekommer mig, at det maa tages i Betragtning, naar vi bedømme Situationen i Jhor og i Mar. I Jhor var Forholdet jo det, at Viborg Amtsræd havde tilbudt 50,000 Kr. til Banegaardens Flytning, og den har særlig tilbudt de sidste 25,000 Kr. med det for Dje, at Banen kunde blive aabnet til rette Tid, for at ikke Amtet skulde faa for stort Rentetab. Nu maatte Amtet i Foraaret udrede disse 26,000 Kr. ekstra; der blev da fra flere Sider i Amtsrædet, som tidligere havde støttet og stemt for Udredelsen af Tilskuddet til Banegaardens Flytning, udtrykkelig udtalt, at de herefter ikke kunde gaa med til at yde Tilskud til Banegaardsspørgsmaalets Ordning, og jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at Udvalget, der var nedsat i Jhor om denne Sag, udtrykkelig blev underrettet om fra Amtsrædets Side, at for saa vidt Sagen ikke gik i Orden sidste Vinter, var det løst fra sit Tilbud og stod frit herefter. Det er det Moment, jeg vil gøre gældende over for